

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

15. marts 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 88/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 88/02 Domstolens afgørelse af 2. februar 2021 vedrørende lovbestemte fri- og helligdage og retsferier 2

Retten

2021/C 88/03 Rettens afgørelse af 10. februar 2021 vedrørende retsferierne 4

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 88/04 Sag C-595/18 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2021 — The Goldman Sachs Group Inc. mod Europa-Kommissionen, Prysmian SpA og Prysmian Cavi e Sistemi Srl (Appel – konkurrence – karteller – det europæiske marked for el-kabler – opdeling af markedet inden for rammerne af projekter – forordning (EF) nr. 1/2003 – artikel 23, stk. 2 – et selskabs tilregnelser af en adfærd udvist af et andet selskab – formodning om faktisk udøvelse af en afgørende indflydelse – enhed, der 100 % kontrollerer de stemmerettigheder, der er knyttet til aktierne i et andet selskab) 5

2021/C 88/05	Sag C-764/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. januar 2021 — Ayuntamiento de Pamplona mod Orange España SAU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – lokal afgift for optagelse eller anvendelse af det offentlige areal – direktiv 2002/20/EF – anvendelse på virksomheder, der udbyder tjenester i form af fastnettelefoni og internet – begreberne »elektroniske kommunikationsnet« og »elektronisk kommunikationstjeneste« – artikel 12 – administrationsgebyrer – artikel 13 – afgifter for brugsrettigheder og tilladelser til installation af faciliteter – anvendelsesområde – begrænsninger af medlemsstaternes udøvelse af beskatningskompetence)	6
2021/C 88/06	Sag C-16/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2021 — VL mod Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Krakowie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – direktiv 2000/78/EF – artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra a) og b) – »begrebet forskelsbehandling« – direkte forskelsbehandling – indirekte forskelsbehandling – forskelsbehandling på grund af handicap – forskellig behandling inden for en gruppe af arbejdstagere med handicap – tildeling af et løntillæg til arbejdstagere med handicap, der har indgivet en attest for anerkendelse af handicap efter en dato, som arbejdsgiveren har valgt – udelukkelse af arbejdstagere med handicap, der har fremlagt deres attest før denne dato)	6
2021/C 88/07	Forenede sager C-229/19 og C-289/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. januar 2021 — Dexia Nederland BV mod XXX (C-229/19) og Z (C-289/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam og Gerechtshof Den Haag –Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler – artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 – vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige – vilkår, der fastsætter kreditors potentielle fordel i tilfælde af opsigelse af kontrakten – betydelig skævhed i parternes rettigheder og pligter i henhold til aftalen – tidspunkt, hvor skævheden skal bedømmes – konstatering af, at et vilkår er urimeligt – følger – erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en deklaratorisk national bestemmelse)	7
2021/C 88/08	Sag C-361/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. januar 2021 — De Ruiters vof mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene) [Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – støtteordning for landbrugere – forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 97, stk. 1, og artikel 99, stk. 1 – direkte betalinger – nedsættelser og udelukkelse ved manglende overholdelse af reglerne om krydsoverensstemmelse – fastlæggelse af det relevante år for beregning af den procentvise nedsættelse – forholdsmæssige, effektive og afskrækkende sanktioner – gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 – artikel 73, stk. 4, første afsnit, litra a)]	8
2021/C 88/09	Forenede sager C-422/19 og C-423/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2021 — Johannes Dietrich (sag C-422/19) og Norbert Häring (sag C-423/19) mod Hessischer Rundfunk (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – økonomisk og monetær politik – artikel 2, stk. 1, TEUF og artikel 3, stk. 1, litra c), TEUF – monetær politik – Unionens enekompetence – artikel 128, stk. 1, TEUF – protokol (nr. 4) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank – artikel 16, stk. 1 – begrebet »lovligt betalingsmiddel« – virkninger – forpligtelse til at acceptere europengesedler – forordning (EF) nr. 974/98 – medlemsstaternes mulighed for at fastsætte begrænsninger i betaling med europengesedler og -mønter – betingelser – regional lovgivning, som udelukker kontant betaling af radio- og TV-licens til et offentligt regionalt radioselskab]	9
2021/C 88/10	Sag C-466/19 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. januar 2021 — Qualcomm, Inc. og Qualcomm Europe, Inc. mod Europa-Kommissionen (Appel – konkurrence – misbrug af dominerende stilling – markedet for UMTS-basebandchipsæt – forordning (EF) nr. 1/2003 – artikel 18, stk. 3 – afgørelse om begæring om oplysninger – spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige – proportionalitet – bevisbyrde – selvinkriminering)	10

2021/C 88/11	Sag C-649/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. januar 2021 — straffesag mod IR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2012/13/EU – artikel 4-7 – meddelelserne om rettigheder i bilag I og II – rammeafgørelse 2002/584/RIA – ret til information under straffesager – meddelelse om rettigheder i forbindelse med anholdelse – ret til at blive informeret om tiltalen – ret til aktindsigt i materiale i sagen – person, der anholdes på grundlag af en europæisk arrestordre i den fuldbgyrdende medlemsstat)	10
2021/C 88/12	Sag C-787/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. januar 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig (Traktatbrud – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 306-310 – særordning for rejsebureauer – anvendelse på alle kundetyper – national lovgivning, der udelukker rejseydelser leveret til afgiftspligtige, som anvender ydelserne til brug for deres virksomhed – artikel 73 – afgiftsgrundlag – fastsættelse af et samlet afgiftsgrundlag for ydelseskategorier eller for samtlige ydelser, der er leveret i løbet af en afgiftsperiode – uforenelighed)	11
2021/C 88/13	Sag C-266/20 P: Appel iværksat den 15. juni 2020 af ZU til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 31. marts 2020 i sag T-499/19, ZU mod EU-Udenrigstjenesten	11
2021/C 88/14	Sag C-390/20 P: Appel iværksat den 17. august 2020 af HZ som kurator for aktiverne i konkursboet efter etc-gaming GmbH og OX som kurator for aktiverne i konkursboet efter Casino-Equipment Vermietungs GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. juni 2020 i sag T-803/19, etc-gaming GmbH og Casino-Equipment Vermietungs GmbH mod Europa-Kommissionen	12
2021/C 88/15	Sag C-404/20 P: Appel iværksat den 25. august 2020 af Brands Up OÜ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. juni 2020 i sag T-651/19 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	12
2021/C 88/16	Sag C-652/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 2. december 2020 — HW, ZF og MZ mod Allianz Elementar Versicherungs AG	12
2021/C 88/17	Sag C-657/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de Cazalla de la Sierra (Spanien) den 4. december 2020 — Caixabank SA mod ZN, SD og AH	13
2021/C 88/18	Sag C-669/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 8. december 2020 — Veridos GmbH mod Republikken Bulgariens minister for indre anliggender og Mühlbauer ID Services GmbH — S&T	13
2021/C 88/19	Sag C-689/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 18. december 2020 — »Banka DSK« EAD mod RP	14
2021/C 88/20	Sag C-710/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava I (Slovakiet) den 29. december 2020 — straffesag mod AM	16
2021/C 88/21	Sag C-711/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 31. december 2020 — TanQuid Polska Sp. z o. o. mod Generální ředitelství cel	16
2021/C 88/22	Sag C-720/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Cottbus (Tyskland) den 24. december 2020 — RO, retligt repræsenteret mod Forbundsrepublikken Tyskland	17
2021/C 88/23	Sag C-721/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 30. december 2020 — DB Station & Service AG mod ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH	18

2021/C 88/24	Sag C-1/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 4. januar 2021 — MC mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	18
2021/C 88/25	Sag C-7/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Bleiburg (Østrig) den 8. januar 2021 — LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG mod CB m.fl.	19
2021/C 88/26	Sag C-8/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 — Germanwings GmbH mod KV	20
2021/C 88/27	Sag C-9/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 — AX mod Deutsche Lufthansa AG	20
2021/C 88/28	Sag C-10/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod TZ	21
2021/C 88/29	Sag C-11/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod IY og TP	21
2021/C 88/30	Sag C-12/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod FL	22
2021/C 88/31	Sag C-17/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 11. januar 2021 — Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija og Finanšu ministrija mod SIA »GM«	22

Retten

2021/C 88/32	Sag T-699/17: Rettens dom af 27. januar 2021 — Polen mod Kommissionen (Miljø – direktiv 2010/75/EU – industrielle emissioner – gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 – store fyringsanlæg – BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner – artikel 16, stk. 4 og 5, TEU – artikel 3, stk. 2 og 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser – retsreglers tidsmæssige anvendelse – komitologi)	25
2021/C 88/33	Sag T-691/18: Rettens dom af 27. januar 2021 — KPN mod Kommissionen (Konkurrence – fusioner – det nederlandske marked for tv- og telekommunikationstjenester – afgørelse, hvorved en fusion erklæres forenelig med det indre marked og EØS-aftalen – relevant marked – vertikale virkninger – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt)	26
2021/C 88/34	Sag T-9/19: Rettens dom af 27. januar 2021 — ClientEarth mod EIB (Miljø – finansiering af et biomassekraftværk i Galicien – afgørelse truffet af EIB's bestyrelse om godkendelse af finansieringen – adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet – Århuskonventionens artikel 9 og 10 – artikel 10-12 i forordning (EF) nr. 1367/2006 – anmodning om intern prøvelse – afvisning af ansøgningen – et anbringendes antagelse til realitetsbehandling – begrundelsespligt – begrebet akt, som er udstedt i henhold til miljølovgivningen – begrebet akt, som har bindende og eksterne virkninger)	26
2021/C 88/35	Sag T-382/19: Rettens dom af 27. januar 2021 — Turk Hava Yollari mod EUIPO — Sky (skylife) [EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket skylife – det ældre EU-ordmærke SKY – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	27

2021/C 88/36	Sag T-817/19: Rettens dom af 27. januar 2021 — Olimp Laboratories mod EUIPO — OmniVision (Hydrovision) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Hydrovision – det ældre EU-ordmærke Hylo-Vision – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	28
2021/C 88/37	Sag T-829/19: Rettens dom af 20. januar 2021 — Palírna U Zeleného stromu mod EUIPO — Bacardi (BLEND 42 VODKA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 VODKA – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 VODKA – det ældre EU-ordmærke og det ældre internationale figurmærke 42 BELOW – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – relevant kundekreds – varer og tjenesteydelser af lignende art – lighed mellem tegnene – helhedsvurdering af risikoen for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	28
2021/C 88/38	Sag T-830/19: Rettens dom af 20. januar 2021 — Palírna U Zeleného stromu mod EUIPO — Bacardi (BLEND 42 VODKA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 VODKA – det ældre EU-ordmærke og det ældre internationale figurmærke 42 BELOW – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – relevant kundekreds – varer og tjenesteydelser af lignende art – lighed mellem tegnene – helhedsvurdering af risikoen for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	29
2021/C 88/39	Sag T-831/19: Rettens dom af 20. januar 2021 — Palírna U Zeleného stromu mod EUIPO — Bacardi (BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 VODKA – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA – det ældre EU-ordmærke og det ældre internationale figurmærke 42 BELOW – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – relevant kundekreds – varer og tjenesteydelser af lignende art – lighed mellem tegnene – helhedsvurdering af risikoen for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	30
2021/C 88/40	Sag T-287/20: Rettens dom af 27. januar 2021 — Eggy Food mod EUIPO (EGGY FOOD) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket EGGY FOOD – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]	30
2021/C 88/41	Sag T-734/19: Rettens kendelse af 20. januar 2021 — Junqueras i Vies mod Parlamentet (Annullationsøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – privilegier og immuniteter – anmodning om hurtigst muligt at tage initiativ til at bekræfte immuniteten for et medlem af Europa-Parlamentet – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)	31
2021/C 88/42	Sag T-533/20 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. januar 2021 — Green Power Technologies mod Kommissionen og Fællesforetagendet ECSEL (Særlige rettergangsformer – tilskudsaftaler indgået inden for rammerne af syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilbagebetaling af udbetalte beløb – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)	32
2021/C 88/43	Sag T-580/20: Rettens kendelse af 20. januar 2021 — KC mod Kommissionen (Erstatningsøgsmål – statsstøtte – klage – ingen indledning af den formelle undersøgelsesprocedure – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	32
2021/C 88/44	Sag T-761/20: Sag anlagt den 20. december 2020 — European Dynamics Luxembourg mod ECB	33
2021/C 88/45	Sag T-765/20: Sag anlagt den 31. december 2020 — The Floop mod Kommissionen	33

2021/C 88/46	Sag T-005/21: Sag anlagt den 7. januar 2021 — Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt mod EEA	34
2021/C 88/47	Sag T-26/21: Sag anlagt den 20. januar 2021 — Apple mod EUIPO — Swatch (THINK DIFFERENT)	35
2021/C 88/48	Sag T-27/21: Sag anlagt den 20. januar 2021 — Apple mod EUIPO — Swatch (THINK DIFFERENT)	36
2021/C 88/49	Sag T-28/21: Sag anlagt den 20. januar 2021 — Apple mod EUIPO — Swatch (THINK DIFFERENT)	37
2021/C 88/50	Sag T-32/21: Sag anlagt den 22. januar 2021 — Daw mod EUIPO (Muresko)	37
2021/C 88/51	Sag T-41/21: Sag anlagt den 26. januar 2021 — QD mod Parlamentet	38
2021/C 88/52	Sag T-45/21: Sag anlagt den 27. januar 2021 — Ciano Trading & Services CT & S m.fl. mod Kommissionen	39
2021/C 88/53	Sag T-46/21: Sag anlagt den 26. januar 2021 — El Corte Inglés mod EUIPO — Yajun (PREMILITY)	40
2021/C 88/54	Sag T-47/21: Sag anlagt den 27. januar 2021 — Cepewa mod EUIPO — Out of the blue KG (LIEBLINGSMENSCH)	41
2021/C 88/55	Sag T-48/21: Sag anlagt den 27. januar 2021 — Cepewa mod EUIPO — Out of the blue (Lieblingsmensch)	41
2021/C 88/56	Sag T-54/21: Sag anlagt den 29. januar 2021 — OBH System mod Kommissionen	42
2021/C 88/57	Sag T-57/21: Sag anlagt den 27. januar 2021 — Ungarn mod Kommissionen	43
2021/C 88/58	Sag T-66/21: Sag anlagt den 1. februar 2021 — Precisis mod EUIPO — Easee (EASEE)	44
2021/C 88/59	Sag T-67/21: Sag anlagt den 1. februar 2021 — ultra air mod EUIPO — Donaldson Filtration Deutschland (ultrafilter international)	45
2021/C 88/60	Sag T-64/19: Rettens kendelse af 22. januar 2021 — Entreprise commune ECSEL mod Personal Health Institute Internationalxx	45
2021/C 88/61	Sag T-545/19: Rettens kendelse af 28. januar 2021 — Global Steel Wire m.fl. mod Kommissionen .	46
2021/C 88/62	Sag T-16/20: Rettens kendelse af 20. januar 2021 — Hub Culture mod EUIPO — PayPal (VEN) . . .	46
2021/C 88/63	Sag T-166/20: Rettens kendelse af 20. januar 2021 — JD mod EIB	46
2021/C 88/64	Sag T-478/20: Rettens kendelse af 20. januar 2021 — Bigben Connected mod EUIPO — Forsee Power (FORCE POWER)	46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 88/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 79 af 8.3.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 72 af 1.3.2021

EUT C 62 af 22.2.2021

EUT C 53 af 15.2.2021

EUT C 44 af 8.2.2021

EUT C 35 af 1.2.2021

EUT C 28 af 25.1.2021

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS AFGØRELSE

af 2. februar 2021

vedrørende lovbestemte fri- og helligdage og retsferier

(2021/C 88/02)

DOMSTOLEN HAR —

under henvisning til procesreglementets artikel 24, stk. 2, 4 og 6,

og idet der i medfør af denne bestemmelse skal udarbejdes en liste over lovbestemte fri- og helligdage og fastsættes retsferier —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den i procesreglementets artikel 24, stk. 4 og 6, omhandlede liste over lovbestemte fri- og helligdage fastsættes som følger:

- nytårsdag
- anden påskedag
- den 1. maj
- den 9. maj
- Kristi Himmelfartsdag
- anden pinsedag
- den 23. juni
- den 15. august
- den 1. november
- den 25. december
- den 26. december.

Artikel 2

For perioden fra den 1. november 2021 til den 31. oktober 2022 fastsættes de i procesreglementets artikel 24, stk. 2 og 6, omhandlede datoer for retsferierne som følger:

- julen 2021: fra mandag den 20. december 2021 til og med søndag den 9. januar 2022
- påsken 2022: fra mandag den 11. april 2022 til og med søndag den 24. april 2022
- sommeren 2022: fra lørdag den 16. juli 2022 til og med onsdag den 31. august 2022.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg den 2. februar 2021.

A. CALOT ESCOBAR

Justitssekretær

K. LENAERTS

Præsident

RET TEN

RETTENS AFGØRELSE

af 10. februar 2021

vedrørende retsferierne

(2021/C 88/03)

RET TEN HAR

under henvisning til procesreglementets artikel 41, stk. 2,

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

For det retsår, der begynder den 1. september 2021, er datoerne for retsferierne som omhandlet i procesreglementets artikel 41, stk. 2 og 6, fastsat således:

- Jul 2021: fra mandag den 20. december 2021 til og med søndag den 9. januar 2022
- Påske 2022: fra mandag den 11. april 2021 til og med søndag den 24. april 2022
- Sommer 2022: fra fredag den 16. juli 2022 til og med tirsdag den 31. august 2022.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 10. februar 2020.

E. COULON
Justitssekretær

M. VAN DER WOUDE
Præsident

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. januar 2021 — The Goldman Sachs Group Inc. mod Europa-Kommissionen, Prysmian SpA og Prysmian Cavi e Sistemi Srl

(Sag C-595/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – konkurrence – karteller – det europæiske marked for el-kabler – opdeling af markedet inden for rammerne af projekter – forordning (EF) nr. 1/2003 – artikel 23, stk. 2 – et selskabs tilregnelser af en adfærd udvist af et andet selskab – formodning om faktisk udøvelse af en afgørende indflydelse – enhed, der 100 % kontrollerer de stemmerettigheder, der er knyttet til aktierne i et andet selskab)

(2021/C 88/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Goldman Sachs Group Inc. (ved avvocatessa A. Mangiaracina og advokat J. Koponen)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi, C. Sjödin, T. Vecchi og J. Norris, som befuldmægtigede), Prysmian SpA og Prysmian Cavi e Sistemi Srl (ved avvocati C. Tesauro og L. Armati)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) Goldman Sachs Group Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

- 3) Prysmian SpA og Prysmian Cavi e Sistemi Srl bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 445 af 10.12.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. januar 2021 — Ayuntamiento de Pamplona mod Orange España SAU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-764/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – lokal afgift for optagelse eller anvendelse af det offentlige areal – direktiv 2002/20/EF – anvendelse på virksomheder, der udbyder tjenester i form af fastnettelefoni og internet – begreberne »elektroniske kommunikationsnet« og »elektronisk kommunikationstjeneste« – artikel 12 – administrationsgebyrer – artikel 13 – afgifter for brugsrettigheder og tilladelser til installation af faciliteter – anvendelsesområde – begrænsninger af medlemsstaternes udøvelse af beskatningskompetence)

(2021/C 88/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ayuntamiento de Pamplona

Sagsøgt: Orange España SAU

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at det ligeledes finder anvendelse på virksomheder, der udbyder tjenester i form af fastnettelefoni og internetadgang.
- 2) Artikel 12 og 13 i direktiv 2002/20, som ændret ved direktiv 2009/140, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for nationale bestemmelser, der pålægger virksomheder, som er ejere af infrastrukturer eller net, som er nødvendige for elektroniske kommunikationer, og som anvender disse til at udbyde tjenester i form af fastnettelefoni og internetadgang, en afgift, hvis størrelse udelukkende fastsættes ud fra disse virksomheders årlige bruttoindtægter på den pågældende medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 25.3.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2021 — VL mod Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Krakowie — Polen)

(Sag C-16/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – direktiv 2000/78/EF – artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra a) og b) – »begrebet forskelsbehandling« – direkte forskelsbehandling – indirekte forskelsbehandling – forskelsbehandling på grund af handicap – forskellig behandling inden for en gruppe af arbejdstagere med handicap – tildeling af et løntillæg til arbejdstagere med handicap, der har indgivet en attest for anerkendelse af handicap efter en dato, som arbejdsgiveren har valgt – udelukkelse af arbejdstagere med handicap, der har fremlagt deres attest før denne dato)

(2021/C 88/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Krakowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VL

Sagsøgt: Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

Konklusion

Artikel 2 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at

- en arbejdsgivers praksis, der består i at udbetale et løntillæg til arbejdstagere med handicap, som har indgivet en attest for anerkendelse af handicap efter en dato valgt af denne arbejdsgiver, og ikke til arbejdstagere med handicap, der har indgivet denne attest inden denne dato, kan udgøre direkte forskelsbehandling, såfremt det viser sig, at denne praksis er baseret på et kriterium, der er uadskilleligt forbundet med handicap, for så vidt som den kan gøre det definitivt umuligt at opfylde denne tidsmæssige betingelse for en klart afgrænset gruppe af arbejdstagere bestående af alle arbejdstagere med handicap, hvis status som personer med handicap arbejdsgiveren nødvendigvis var bekendt med på tidspunktet for indførelsen af denne praksis
- den nævnte praksis, selv om den tilsyneladende er neutral, kan udgøre indirekte forskelsbehandling på grund af handicap, såfremt det viser sig, at den, uden at være objektivt begrundet i et legitimt mål, og uden at midlerne til at opfylde dette mål er hensigtsmæssige og nødvendige, stiller arbejdstagere med handicap særlig ufordelagtigt på grund af karakteren af deres handicap, herunder den omstændighed, at handicappet er synligt, eller at det nødvendiggør tilpasninger i rimeligt omfang af arbejdsvilkårene.

(¹) EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. januar 2021 — Dexia Nederland BV mod XXX (C-229/19) og Z (C-289/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam og Gerechtshof Den Haag –Nederlandene)

(Forenede sager C-229/19 og C-289/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 – vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige – vilkår, der fastsætter kreditors potentielle fordel i tilfælde af opsigelse af kontrakten – betydelig skævhed i parternes rettigheder og pligter i henhold til aftalen – tidspunkt, hvor skævheden skal bedømmes – konstatering af, at et vilkår er urimeligt – følger – erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en deklaratorisk national bestemmelse)

(2021/C 88/07)

Processprog: nederlandsk

De forelæggende retter

Gerechtshof te Amsterdam og Gerechtshof Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dexia Nederland BV

Sagsøgte: XXX (sag C-229/19) og Z (sag C-289/19)

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en aleatorisk kontrakt mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, således som kontrakter om leasing af aktier, skal anses for at være urimeligt, når dette vilkår under hensyn til omstændighederne i forbindelse med indgåelsen af den pågældende kontrakt og ud fra tidspunktet for dens indgåelse kan skabe en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser under denne aftales gennemførelse, uanset om denne skævhed kun opstår under visse omstændigheder, eller om det nævnte vilkår under andre omstændigheder ville kunne begunstige forbrugeren. På denne baggrund tilkommer det den forelæggende ret at efterprøve, om et kontraktvilkår, der fastsætter den fordel, som den erhvervsdrivende nyder i tilfælde af førtidig opsigelse af kontrakten, henset til omstændighederne i forbindelse med indgåelsen af denne kontrakt, allerede fra indgåelsen af nævnte kontrakt kan skabe en sådan skævhed.
- 2) Bestemmelserne i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende, der som sælger har pålagt en forbruger et kontraktvilkår, som den nationale retsinstans har erklæret urimeligt og dermed ugyldigt, når kontrakten kan videreføres uden dette vilkår, ikke kan gøre krav på den lovbestemte godtgørelse, der foreskrives i en deklaratorisk bestemmelse i national ret, som ville have fundet anvendelse, hvis det nævnte vilkår ikke havde eksisteret.

⁽¹⁾ EUT C 187 af 3.6.2019.
EUT C-280 af 19.8.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. januar 2021 — De Ruiter vof mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-361/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – støtteordning for landbrugere – forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 97, stk. 1, og artikel 99, stk. 1 – direkte betalinger – nedsættelser og udelukkelse ved manglende overholdelse af reglerne om krydsoverensstemmelse – fastlæggelse af det relevante år for beregning af den procentvise nedsættelse – forholdsmæssige, effektive og afskrækkende sanktioner – gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 – artikel 73, stk. 4, første afsnit, litra a)]

(2021/C 88/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: De Ruiter vof

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Konklusion

Artikel 97, stk. 1, første afsnit, og artikel 99, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008, og artikel 73, stk. 4, første afsnit, litra a), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse skal fortolkes således, at nedsættelser af direkte betalinger som følge af manglende overholdelse af reglerne om krydsoverensstemmelse skal beregnes på grundlag af de betalinger, som er tildelt eller skal tildeles i det år, hvor en sådan manglende overholdelse er blevet konstateret.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 12.8.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2021 — Johannes Dietrich (sag C-422/19) og Norbert Häring (sag C-423/19) mod Hessischer Rundfunk (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-422/19 og C-423/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – økonomisk og monetær politik – artikel 2, stk. 1, TEUF og artikel 3, stk. 1, litra c), TEUF – monetær politik – Unionens enekompetence – artikel 128, stk. 1, TEUF – protokol (nr. 4) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank – artikel 16, stk. 1 – begrebet »lovligt betalingsmiddel« – virkninger – forpligtelse til at acceptere europengesedler – forordning (EF) nr. 974/98 – medlemsstaternes mulighed for at fastsætte begrænsninger i betaling med europengesedler og -mønter – betingelser – regional lovgivning, som udelukker kontant betaling af radio- og TV-licens til et offentligretligt regionalt radioselskab]

(2021/C 88/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Johannes Dietrich (sag C-422/19) og Norbert Häring (sag C-423/19)

Sagsøgt: Hessischer Rundfunk

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra c), TEUF, artikel 128, stk. 1, TEUF og artikel 133 TEUF samt artikel 16, stk. 1, tredje punktum, i protokol (nr. 4) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, skal fortolkes således, at bestemmelsen, uafhængigt af enhver udøvelse fra Unionens side af dens enekompetence på området for den monetære politik for de medlemsstater, der har euroen som valuta, er til hinder for, at en medlemsstat indfører en bestemmelse, der, henset til dens formål og indhold, fastsætter den retlige ordening for europengesedlers status som lovligt betalingsmiddel. Bestemmelsen er derimod ikke til hinder for, at en medlemsstat under udøvelsen af en kompetence, som tilkommer den, såsom organiseringen af dens offentlige forvaltning, indfører en bestemmelse, som forpligter dens myndigheder til at acceptere kontant betaling for pengeforpligtelser, som myndighederne pålægger.
- 2) Artikel 128, stk. 1, tredje punktum, TEUF, artikel 16, stk. 1, tredje punktum, i protokol (nr. 4) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank og artikel 10, andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, der udelukker muligheden for ved kontant betaling at frigøre sig fra en betalingsforpligtelse, som de offentlige myndigheder har pålagt, med europengesedler, forudsat for det første, at denne lovgivning hverken har til formål eller virkning at fastsætte den retlige ordening for europengesedlers status som lovligt betalingsmiddel, for det andet, at den ikke retligt eller faktisk fører til afskaffelsen af disse pengesedler, bl.a. ved som hovedregel at afvise frigørelse fra en betalingsforpligtelse ved sådan kontant betaling, for det tredje, at den er blevet indført af offentlige hensyn, for det fjerde, at begrænsningen af betalinger i kontant, som denne lovgivning indebærer, er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det offentlige hensyn, som forfølges, og for det femte, at den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for virkeliggørelsen heraf, således at der findes andre lovlige betalingsmidler til frigørelse af betalingsforpligtelsen.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. januar 2021 — Qualcomm, Inc. og Qualcomm Europe, Inc. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-466/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – konkurrence – misbrug af dominerende stilling – markedet for UMTS-basebandchipsæt – forordning (EF) nr. 1/2003 – artikel 18, stk. 3 – afgørelse om begæring om oplysninger – spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige – proportionalitet – bevisbyrde – selvinkriminering)

(2021/C 88/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Qualcomm, Inc. og Qualcomm Europe, Inc. (ved avocat M. Pinto de Lemos Fermiano Rato og dikigoros M. Davilla)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet, G. Conte, M. Farley og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Qualcomm Inc. og Qualcomm Europe Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 263 af 5.8.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. januar 2021 — straffesag mod IR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)

(Sag C-649/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2012/13/EU – artikel 4-7 – meddelelserne om rettigheder i bilag I og II – rammeafgørelse 2002/584/RIA – ret til information under straffesager – meddelelse om rettigheder i forbindelse med anholdelse – ret til at blive informeret om tiltalen – ret til aktindsigt i materiale i sagen – person, der anholdes på grundlag af en europæisk arrestordre i den fuldbyrdende medlemsstat)

(2021/C 88/11)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i hovedsagen

IR

Procesdeltager: Spetsializirana prokuratura

Konklusion

- 1) Artikel 4, navnlig stk. 3, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager skal fortolkes således, at de deri omhandlede rettigheder ikke finder anvendelse på personer, der anholdes med henblik på fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre.

- 2) Behandlingen af det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, i lyset af artikel 6 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. januar 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-787/19) (¹)

(Traktatbrud – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 306-310 – særordning for rejsebureauer – anvendelse på alle kundetyper – national lovgivning, der udelukker rejseydelser leveret til afgiftspligtige, som anvender ydelserne til brug for deres virksomhed – artikel 73 – afgiftsgrundlag – fastsættelse af et samlet afgiftsgrundlag for ydelseskategorier eller for samtlige ydelser, der er leveret i løbet af en afgiftsperiode – uforenelighed)

(2021/C 88/12)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Wasmeier og J. Jokubauskaitė, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved F. Koppensteiner og A. Posch, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 73 og artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet den har udelukket rejseydelser leveret til afgiftspligtige, som anvender ydelserne til brug for deres virksomhed, fra særordningen for merværdiafgift (moms), som finder anvendelse på rejsebureauer, og idet den i de tilfælde, hvor denne særordning finder anvendelse på rejsebureauer, har tilladt disse at fastsætte et samlet momsgrundlag for ydelseskategorier eller for samtlige ydelser, der er leveret i løbet af en afgiftsperiode.
- 2) Republikken Østrig betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.

Appel iværksat den 15. juni 2020 af ZU til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 31. marts 2020 i sag T-499/19, ZU mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-266/20 P)

(2021/C 88/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ZU (ved avocat C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Ved kendelse af 20. januar 2021 traf Domstolen (Syvende Afdeling) afgørelse om, at appellen skulle forkastes, idet det var åbenbart, at den delvis skulle afvises, delvis savnede grundlag, og pålagde appellanten at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 17. august 2020 af HZ som kurator for aktiverne i konkursboet efter etc-gaming GmbH og OX som kurator for aktiverne i konkursboet efter Casino-Equipment Vermietungs GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. juni 2020 i sag T-803/19, etc-gaming GmbH og Casino-Equipment Vermietungs GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-390/20 P)

(2021/C 88/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: HZ som kurator for aktiverne i konkursboet efter etc-gaming GmbH og OX som kurator for aktiverne i konkursboet efter Casino-Equipment Vermietungs GmbH (ved Rechtsanwalt A. Schuster)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 28. januar 2021 forkastet appellen som åbenbart ugrundet og besluttet, at appellanterne skal bære deres egne omkostninger.

Appel iværksat den 25. august 2020 af Brands Up OÜ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. juni 2020 i sag T-651/19 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-404/20 P)

(2021/C 88/15)

Processprog: finsk

Parter

Appellant: Brands Up OÜ (ved asianajaja M. Welin og luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja J. Kaulo)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 17. december 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Brands Up OÜ bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 2. december 2020 — HW, ZF og MZ mod Allianz Elementar Versicherungs AG

(Sag C-652/20)

(2021/C 88/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: HW, ZF og MZ

Sagsøgt: Allianz Elementar Versicherungs AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ fortolkes således, at de kun vedrører [EU-]medlemsstaternes internationale kompetence, eller således, at de også fastlægger den nationale (stedlige) kompetence for retten på det sted, hvor den af forsikringen begunstigede har bopæl?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de Cazalla de la Sierra (Spanien) den 4. december 2020 — Caixabank SA mod ZN, SD og AH

(Sag C-657/20)

(2021/C 88/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de Cazalla de la Sierra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caixabank SA

Sagsøgt: ZN, SD og AH

Præjudicielle spørgsmål

Henset til de rettigheder, der er fastsat i direktiv 93/13 ⁽¹⁾, og til de kriterier, der er fastsat i dom af 14. marts 2013 og af 26. marts 2019 vedrørende den omstændighed, at den manglende overholdelse af betalingsforpligtelsen skal være tilstrækkelig grov i forhold til lånets varighed og størrelse for at vilkåret om førtidig ophævelse finder anvendelse, er der tvivl om følgende:

Skal den manglende betaling være grov for så vidt angår både lånets størrelse og varighed, eller er det tilstrækkeligt, at det kun er tilfældet for et enkelt af disse kriterier?

I tilfælde af, at der skal tages hensyn til begge kriterier (lånets varighed og størrelse), og at de skal være opfyldt og vurderes samlet, opstår der tvivl om, hvorvidt national lovgivning (artikel 24 i lov nr. 5/19) og national retspraksis (dom fra Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 463/19) kræver, at begge kriterier overvejes.

I tilfælde af, at begge kriterier (lånets varighed og størrelse) skal være opfyldt og vurderes sammen, opstår der tvivl om, hvordan man forholder sig i de tilfælde, hvor en grov misligholdelse kun forekommer med hensyn til lånets størrelse, svarende ifølge artikel 24 i lov nr. 5/19 til en manglende betaling af 3 % af den lånte kapital, mens der ikke foreligger grov misligholdelse med hensyn til lånets varighed, i overensstemmelse med de eneste henvisninger til lånets løbetid, som er indeholdt i artikel 24 i lov nr. 5/19, idet færre end 12 ydelser mangler at blive betalt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 8. december 2020 — Veridos GmbH mod Republikken Bulgariens minister for indre anliggender og Mühlbauer ID Services GmbH — S&T

(Sag C-669/20)

(2021/C 88/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Veridos GmbH

Sagsøgt: Republikken Bulgariens minister for indre anliggender og Mühlbauer ID Services GmbH — S&T

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 i direktiv [2014/24 ⁽¹⁾] sammenholdt med dette direktivs artikel 69 og artikel 38 i [direktiv 2009/81 ⁽²⁾] sammenholdt med dette direktivs artikel 49 fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt et kriterium for vurderingen af et unormalt lavt tilbud objektivt ikke finder anvendelse, og der ikke findes noget andet kriterium, som er valgt af den ordregivende myndighed og er bekendtgjort på forhånd, ikke er forpligtet til at gennemføre en undersøgelse af, om der foreligger et unormalt lavt tilbud?
- 2) Skal artikel 56 i direktiv 2014/24 sammenholdt med dette direktivs artikel 69 og artikel 38 i direktiv 2009/81 sammenholdt med dette direktivs artikel 49 fortolkes således, at den ordregivende myndighed kun er forpligtet til at gennemføre en undersøgelse af, om der foreligger unormalt lave tilbud, såfremt der er mistanke i forbindelse med et tilbud, eller er den ordregivende myndighed derimod forpligtet til altid at sikre sig, at de afgivne tilbud er seriøse, idet den anfører en relevant begrundelse herfor?
- 3) Er den ordregivende myndighed underlagt et sådant krav, når der kun er afgivet to tilbud i forbindelse med udbudsproceduren?
- 4) Skal [chartrets] artikel 47 fortolkes således, at den ordregivende myndigheds vurdering af, om der ikke er nogen mistanke om, at der foreligger et unormalt lavt tilbud, eller myndighedens overbevisning om, at der foreligger et seriøst tilbud for så vidt angår den deltager i udbuddet, der er placeret som nr. et, er underlagt domstolskontrol?
- 5) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal [chartrets] artikel 47 da fortolkes således, at en ordregivende myndighed i en udbudsprocedure, som ikke har undersøgt, om der foreligger et unormalt lavt tilbud, er forpligtet til at begrunde, hvorfor der ikke er mistanke om, at der foreligger et unormalt lavt tilbud, dvs. med hensyn til seriositeten af det tilbud, der er placeret som nr. et?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13.7.2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT 2009, L 216, s. 76).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 18. december 2020 — »Banka DSK« EAD mod RP

(Sag C-689/20)

(2021/C 88/19)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Banka DSK« EAD

Sagsøgt: RP

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med nr. 1, litra e) og f), i bilaget til dette direktiv samt artikel 15, stk. 2 og 3, i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at kontraktvilkår til trods for kravene om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren, hvis de forhøjer forbrugernes omkostninger i henhold til denne kontrakt betydeligt, medmindre forbrugeren hver måned overfører sin lønindtægt [til en konto] i den kreditgivende bank, når man tager hensyn til, at forbrugeren ifølge kontraktvilkårene er forpligtet til at give pant i sin løntilgodehavende, uanset hvorledes og i hvilken stat han modtager sin lønindtægt?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF sammenholdt med nr. 1, litra e) og f), i bilaget til dette direktiv fortolkes således, at kontraktvilkår til trods for kravene om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren, hvis de forpligter forbrugeren til ikke alene at overføre sin lønindtægt [til en konto] i den kreditgivende bank, men i praksis også til at benytte andre af den kreditgivende erhvervsdrivendes tjenesteydelser?

3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvilke kriterier skal den nationale domstol principielt rette sig efter ved bedømmelsen af, om der foreligger urimelige vilkår? Skal der navnlig tages hensyn til, i hvilken grad kreditaftalens genstand er knyttet til de accessoriske tjenesteydelser, som forbrugeren skal benytte, antallet af accessoriske tjenesteydelser og de nationale bestemmelser om begrænsning af kombinationssalg?
4. Gælder princippet om overensstemmende fortolkning af national lovgivning, som blev fastlagt i præmis 26 i dommen i sag 14/83, von Colson, også ved fortolkningen af nationale bestemmelser, som regulerer andre retsområder (i det foreliggende tilfælde bestemmelser om illoyal konkurrence), som imidlertid er beslægtet med det retlige område for den EU-retlige retsakt, som den nationale domstol anvender i den verserende sag (i den foreliggende sag direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler)?
5. Skal artikel 7, stk. 2, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, litra d), i direktiv 2005/29/EF⁽²⁾ og artikel 10, stk. 2, litra f), i direktiv 2008/48⁽³⁾, fortolkes således, at det ifølge disse bestemmelser er forbudt at angive en lavere debitorrente i den primære kontrakt om en forbrugerkredit, hvis ydelse af kreditten til denne debitorrente gøres afhængig af betingelser, som er fastlagt i et bilag til kontrakten? Skal der ved prøvelsen af den måde, som betingelserne for nedsættelse af debitorrenten er formuleret på, foretages en bedømmelse af bortfaldet af en sådan nedsættelse samt de midler, der fører til en fornyet nedsættelse?
6. Skal artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2005/29/EF fortolkes således, at der ved bedømmelsen af, om en handelspraksis kan forventes væsentligt at forvride den økonomiske adfærd i forhold til produktet hos gennemsnitsforbrugeren, skal tages hensyn til markedsandelen for en bank, der yder forbrugerkreditter, med hensyn til behovene hos de forbrugere, der benytter sådanne produkter?
7. Skal artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at omkostninger i henhold til kontrakter i forbindelse med en forbrugerkreditaftale, ved hvis opfyldelse der ydes en renterabat i henhold til forbrugerkreditaftalen, udgør en del af de årlige omkostninger i procent for kreditten og skal indgå i beregningen af disse?
8. Skal artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48/EF, sammenholdt med artikel 5 i direktiv 93/13/EØF, fortolkes således, at de årlige omkostninger i procent i tilfælde af misligholdelse af kontrakter i forbindelse med kreditaftalen, som indebærer en forhøjelse af debitorrenten for kreditten, også skal beregnes i overensstemmelse med den højere debitorrente i tilfælde af misligholdelse?
9. Skal artikel 10, stk. 2, litra g), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at en ukorrekt angivelse af de årlige omkostninger i procent i en kreditaftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger som låntager udgør en manglende angivelse af de årlige omkostninger i procent i kreditaftalen, og den nationale domstol skal anvende de retsvirkninger, der i national ret er fastsat for manglende angivelse af de årlige omkostninger i procent?
10. Skal artikel 22, stk. 4, i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at en af den nationale lovgiver fastsat sanktion i form af forbrugerkreditaftalens ugyldighed, hvorefter kun det ydede kreditbeløb skal betales tilbage, er forholdsmæssig, hvis en forbrugerkreditaftale ikke indeholder en præcis angivelse af de årlige omkostninger i procent?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT 2005, L 149, s. 22).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava I (Slovakiet) den 29. december 2020 — straffesag mod AM

(Sag C-710/20)

(2021/C 88/20)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Bratislava I

Parter i hovedsagen

Krajská prokuratúra v Bratislave og AM

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national lovbestemmelse, der uden videre og uden en afgørelse fra en national ret medfører ophævelse af den afgørelse, som en national ret har truffet om at afbryde straffesagen, og som i henhold til national ret har karakter af en endelig afgørelse, der medfører frifindelse, og på grundlag af hvilken straffesagen er blevet endeligt afbrudt som følge af amnesti, der er indrømmet i henhold til en national lov, i overensstemmelse med retten til en upartisk domstol, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, der er sikret ved artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? **Såfremt svaret på dette spørgsmål er benægtende: er den nationale ret bundet af en sådan bestemmelse i national ret?**
- 2) Er en national lovbestemmelse, der begrænser forfatningsdomstolens mulighed for at foretage prøvelse af en resolution om ophævelse af amnesti eller individuelle benådninger, som Národná rada Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republiks parlament) har vedtaget i henhold til artikel 86, litra i), i Den Slovakiske Republiks forfatning, til kun at omfatte en prøvelse af resolutionens forfatningsmæssighed, uden at der tages hensyn til de bindende retsakter, der er vedtaget af Den Europæiske Union, og navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om Den Europæiske Union, i overensstemmelse med loyalitetsprincippet som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, retten til en upartisk domstol, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, der er sikret ved artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? **Såfremt svaret på dette spørgsmål er benægtende: er den nationale ret bundet af en sådan bestemmelse i national ret?**

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 31. december 2020 — TanQuid Polska Sp. z o. o. mod Generální ředitelství cel

(Sag C-711/20)

(2021/C 88/21)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TanQuid Polska Sp. z o. o.

Sagsøgt: Generální ředitelství cel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Transporteres punktafgiftspligtige varer under en suspensionsordning som omhandlet i artikel 4, litra c), i direktiv 92/12/EØF⁽¹⁾, når en medlemsstats toldmyndigheder har accepteret at omlægge varerne under suspensionsordningen fra et afgiftsoplag til en registreret erhvervsdrivende med hjemsted i en anden medlemsstat, selv om betingelserne for transporten af varerne under en suspensionsordning ikke var objektivt opfyldt, idet det senere under proceduren blev fastslået, at den registrerede erhvervsdrivende ikke havde kendskab til transporten af varerne på grund af svig begået af tredjemand?
- 2) Er en sikkerhedsstillelse for punktafgifter som omhandlet i artikel 15, stk. 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF, der er udstedt til andre formål end transport af varer under suspensionsordningen mellem et afgiftsoplag og en registreret erhvervsdrivende med hjemsted i en anden medlemsstat, til hinder for, at transporten er blevet forskriftsmæssigt indledt under suspensionsordningen, når det er angivet på ledsagedokumenterne og bekræftet af toldmyndighederne, at der er stillet sikkerhed for transporten af varerne under suspensionsordningen til den registrerede erhvervsdrivende?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/12/EØF af 25.2.1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT 1992 L 76, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Cottbus (Tyskland) den 24. december 2020 — RO, retligt repræsenteret mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-720/20)

(2021/C 88/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Cottbus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RO, retligt repræsenteret

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 20, stk. 3, i forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾ i betragtning af det EU-retlige mål om at undgå sekundære bevægelser samt det generelle princip om familiens enhed, som kommer til udtryk i denne forordning, anvendes analogt i en situation, hvor et mindreårigt barn og dets forældre ansøger om international beskyttelse, men forældrene allerede har opnået international beskyttelse i en anden medlemsstat, mens barnet først blev født i den medlemsstat, hvor det har ansøgt om international beskyttelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal det mindreårige barns asylansøgning ikke behandles i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013, og skal der udstedes en afgørelse om overførsel i henhold til forordningens artikel 26 med henblik på, at det eventuelt er den medlemsstat, hvor forældrene nyder international beskyttelse, der er ansvarlig for at behandle det mindreårige barns ansøgning om international beskyttelse?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Finder artikel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 604/2013 også analog anvendelse for så vidt som det i denne bestemmelses andet punktum fastsættes, at det ikke er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for børn født efter ansøgnernes ankomst til medlemsstaternes område, selv om der i så fald er risiko for, at værtsmedlemsstaten ikke har kendskab til en eventuel modtagelsessituation for det mindreårige barn eller ud fra sin administrative praksis afviser en analog anvendelse af artikel 20, stk. 3, i forordning (EU) nr. 604/2013, og det mindreårige barn dermed risikerer at blive en »refugee in orbit« [udelades]?

- 4) Kan der, såfremt det andet og det tredje spørgsmål besvares benægtende, over for et mindreårigt barn, som har ansøgt om international beskyttelse i en medlemsstat, udstedes en afgørelse om, at ansøgningen kan betragtes som en ansøgning, der kan afvises, i overensstemmelse med en analog anvendelse af artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU⁽²⁾, også i tilfælde af, at barnet ganske vist ikke selv nyder international beskyttelse i en anden medlemsstat, men dette er tilfældet for dets forældre?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 30. december 2020 — DB Station & Service AG mod ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

(Sag C-721/20)

(2021/C 88/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og appellat: DB Station & Service AG

Sagsøger og appellandstævnt: ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med direktiv 2001/14/EF⁽¹⁾ — navnlig dette direktivs bestemmelser om infrastrukturforvalterens forvaltningsmæssige uafhængighed (artikel 4), principperne om fastsættelse af afgifter (artikel 7-12) og om tilsynsorganernes opgaver (artikel 30) — at nationale civile domstole i konkrete tilfælde og uafhængigt af tilsynsorganets kontrol kontrollerer størrelsen af de forlangte afgifter i henhold til principperne i artikel 102 TEUF og/eller den nationale kartellovgivning?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er kontrol ved de nationale civile domstole af, om der foreligger misbrug som omhandlet i artikel 102 TEUF og/eller den nationale kartellovgivning også lovlig og påkrævet i tilfælde, hvor jernbanevirksomhederne har mulighed for at opnå en kontrol af, om de betalte afgifter er rimelige, ved det kompetente tilsynsorgan? Skal de nationale civile domstole afvente en sådan afgørelse fra tilsynsorganet og, såfremt denne anfægtes ved retten, eventuelt at den bliver endelig?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26.2.2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT 2001, L 75, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 4. januar 2021 — MC mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-1/21)

(2021/C 88/24)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MC

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9 i konvention udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser sammenholdt med artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for et nationalt retsinstrument på det harmoniserede momsområde som det i artikel 19, stk. 2, i DOPK hjemlede, hvis anvendelse medfører efterfølgende solidarisk hæftelse for en ikke-afgiftspligtig fysisk person, som ikke selv skal betale momsen, men hvis uredelige adfærd dog har medført, at momsen ikke er blevet betalt af den afgiftspligtige juridiske person?
- 2) Er fortolkningen af disse bestemmelser og anvendelsen af proportionalitetsprincippet til hinder for det i artikel 19, stk. 2, i DOPK hjemlede nationale retsinstrument, hvad angår de renter, der er påløbet den moms, som ikke er betalt rettidigt af den afgiftspligtige person?
- 3) Er det i artikel 19, stk. 2, i DOPK hjemlede nationale retsinstrument i et tilfælde, hvor den forsinkede betaling af momsen, som har medført, at der er påløbet renter på den ubetalte moms, ikke skyldes den ikke-afgiftspligtige fysiske persons adfærd, men en anden persons adfærd eller en indtræden af objektive omstændigheder, i strid med proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Bleiburg (Østrig) den 8. januar 2021 — LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG mod CB m.fl.

(Sag C-7/21)

(2021/C 88/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht Bleiburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

Sagsøgt: CB m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 36 og 39 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ af 12. december 2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet (princippet om loyalt samarbejde i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU) fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som mod en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse, som retten uden forudgående kontradiktorisk procedure og uden fuldbyrdelsesgrundlag udsteder alene på grundlag af, hvad den procesdeltagende part har hævdet, som eneste retsmiddel tillader en indsigelse, der skal fremsættes inden for otte dage på denne medlemsstats sprog, også selv om afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse forkyndes i en anden medlemsstat på et sprog, som adressaten ikke forstår, og hvor en indsigelse, der fremsættes inden for 12 dage, allerede afvises som værende fremsat for sent?
- 2) Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007⁽²⁾ af 13. november 2007, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national foranstaltning, hvorefter forkyndelsen af formularen i bilag II om underretning af adressaten om dennes ret til at nægte modtagelse inden for fristen på en uge medfører, at også fristen for iværksættelse af den forudsatte retsmiddel til prøvelse af den samtidigt hermed forkyndte afgørelse om tvangsfuldbyrdelse, for hvilken der er fastlagt en frist på otte dage, begynder at løbe?

- 3) Skal artikel 18, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter der kan gøres indsigelse mod afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse, idet indsigelsen skal fremsættes i begrundet form inden for en frist på otte dage, og denne frist også finder anvendelse, når adressaten for afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse er etableret i en anden medlemsstat, og afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse hverken er affattet på det officielle sprog i den medlemsstat, hvor afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse forkyndes, eller på et sprog, som adressaten for afgørelsen forstår?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13.11.2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT 2007, L 324, s. 79).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 —
Germanwings GmbH mod KV**

(Sag C-8/21)

(2021/C 88/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Germanwings GmbH

Sagsøgt: KV

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 (¹)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 —
AX mod Deutsche Lufthansa AG**

(Sag C-9/21)

(2021/C 88/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AX

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 —
Deutsche Lufthansa AG mod TZ****(Sag C-10/21)**

(2021/C 88/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG

Sagsøgt: TZ

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 —
Deutsche Lufthansa AG mod IY og TP****(Sag C-11/21)**

(2021/C 88/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG

Sagsøgte: IY og TP

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 8. januar 2021 —
Deutsche Lufthansa AG mod FL**

(Sag C-12/21)

(2021/C 88/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og appellant: Deutsche Lufthansa AG

Sagsøger og indstævnt: FL

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 11. januar
2021 — Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija og Finanšu ministrija
mod SIA »GM«**

(Sag C-17/21)

(2021/C 88/31)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans og appellant: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Sagsøgt i første instans og appellant: SIA »GM«

Andre parter i sagen: Ekonomikas ministrija (Økonomiministeriet, Letland) og Ministerio de Hacienda (Finansministeriet, Letland)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den offentlige operatørs forpligtelse til at købe elektricitet til en højere pris end markedsprisen af producenter, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet, under anvendelse af den forpligtelse, der påhviler den endelige forbruger til at betale et beløb svarende til det opnåede forbrug, anses for statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

- 2) Skal begrebet »liberalisering af elmarkedet« fortolkes således, at liberaliseringen allerede har fundet sted, når visse elementer af frihandel er involveret, f.eks. kontrakter indgået af en offentlig operatør med leverandører fra andre medlemsstater? Kan liberaliseringen af elmarkedet anses for at være begyndt, når lovgivningen tildeler en del af elforbrugerne (f.eks. elforbrugere, der er tilsluttet transmissionsnettet eller ikke-indenlandske elforbrugere, der er tilsluttet distributionsnettet) ret til at skifte eldistributører? Hvilken indvirkning har udviklingen i reguleringen af elmarkedet i Letland på vurderingen af støtten til el-producenter i lyset af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (med henblik på besvarelsen af det første spørgsmål), navnlig situationen før 2007?
- 3) Såfremt det fremgår af svaret på det første og det andet spørgsmål, at den støtte, der ydes elproducenterne, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, indebærer den omstændighed, at sagsøgeren aktuelt driver virksomhed på et liberaliseret elektricitetsmarked, og at udbetalingen af en godtgørelse for tiden giver sagsøgeren en fordel i forhold til andre operatører på det pågældende marked, da, at erstatningen for tabet skal anses for statsstøtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?
- 4) Såfremt det fremgår af besvarelsen af det første og det andet spørgsmål, at den støtte, der ydes elproducenter, udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal det da i forbindelse med statsstøttekontrollen i henhold til denne bestemmelse lægges til grund, at sagsøgerens krav om erstatning for det tab, der er lidt som følge af en ufuldstændig overholdelse af den lovbestemte ret til at modtage en højere betaling for produceret elektricitet, udgør en ansøgning om ny statsstøtte eller en ansøgning om udbetaling af den del af en statsstøtte, der ikke tidligere er modtaget?
- 5) Såfremt det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares således, at kravet om erstatning under hensyn til de tidligere omstændigheder skal vurderes som et krav om betaling af den del af en statsstøtte, der ikke tidligere er modtaget, følger det da af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at der med henblik på at træffe afgørelse om udbetalingen af denne statsstøtte skal foretages en analyse af den aktuelle markedssituation og tages hensyn til gældende bestemmelser (herunder de begrænsninger, der findes på nuværende tidspunkt til forhindring af urimelige kompensationer)?
- 6) Er det af betydning for fortolkningen af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at vindmøllekraftværker, til forskel fra vandkraftværker, tidligere har modtaget fuld statsstøtte?
- 7) Er det af betydning for fortolkningen af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at kun en del af de vandkraftværker, der har modtaget ufuldstændig statsstøtte, nu har ret til erstatning?
- 8) Bør artikel 3, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 ⁽¹⁾ af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, fortolkes således, at det, eftersom størrelsen af den omtvistede støtte i nærværende tilfælde ikke overstiger tærsklen for de minimis-støtte, skal antages, at den omtalte støtte opfylder kriterierne for de minimis-støtte? Skal artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1407/2013 fortolkes således, at hvis der i den foreliggende sag tages hensyn til de betingelser for at forhindre overkompensation, der er fastsat i Kommissionens beslutning SA.43140, kan det forhold, at betalingen af erstatning for den lidt skade anses for at være de minimis-støtte, give anledning til en uacceptabel kumulation?
- 9) Såfremt en statsstøtte i den foreliggende sag skal anses for at være ydet/udbetalt, skal artikel 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde da fortolkes således, at omstændigheder som dem, der foreligger i den foreliggende sag, udgør ny statsstøtte og ikke en eksisterende statsstøtte?
- 10) Såfremt det niende spørgsmål besvares bekræftende, skal der ved vurderingen af, om ansøgerens situation er forenelig med den støtte, der betragtes som eksisterende støtte som omhandlet i artikel 1, litra b), nr. iv), i forordning 2015/1589, da alene tages hensyn til det tidspunkt, hvor den faktiske udbetaling af støtten blev påbegyndt som begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen som omhandlet i artikel 17, stk. 2, i forordning nr. 2015/1589?

- 11) Såfremt en statsstøtte anses for at være ydet/udbetalt, skal artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 2, stk. 1, og artikel 3 i forordning nr. 2015/1589 da fortolkes således, at en procedure for anmeldelse af statsstøtte som den, der er omhandlet i den foreliggende sag, anses for hensigtsmæssig, når den nationale ret tager påstanden om erstatning for det lidte tab til følge, forudsat at der er modtaget en afgørelse fra Kommissionen om godkendelse af støtten, som pålægger Økonomiministeriet inden for to måneder efter afsigelsen af dommen at fremsende den relevante erklæring om støtte til den kommercielle virksomhed?
- 12) Er det af betydning for fortolkningen af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at erstatning for det lidte tab anmeldes over for en myndighed inden for den offentlige sektor (kommissionen for regulering af offentlige tjenester), som historisk set ikke har måttet afholde disse udgifter, samt den omstændighed, at myndighedens budget udgøres af statslige afgifter, der betales af udbydere af offentlige serviceydelser inden for de regulerede sektorer, og som udelukkende skal anvendes til reguleringsvirksomhed?
- 13) Er en erstatningsordning som den, der er omhandlet i den foreliggende sag, forenelig med de principper, der er fastsat i EU-retten, og som finder anvendelse på de regulerede sektorer, navnlig artikel 12 i og 30. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF ⁽¹⁾ af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF ⁽²⁾ af 25. november 2009?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 352, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2015, L 248, s. 9.

⁽³⁾ EFT 2002, L 108, p. 21.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25.11.2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EUT 2009, L 337, s. 37).

RET TEN

Rettens dom af 27. januar 2021 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-699/17) ⁽¹⁾

(Miljø – direktiv 2010/75/EU – industrielle emissioner – gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 – store fyringsanlæg – BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner – artikel 16, stk. 4 og 5, TEU – artikel 3, stk. 2 og 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser – retsreglers tidsmæssige anvendelse – komitologi)

(2021/C 88/32)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna og D. Krawczyk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved Ł. Habiak, K. Herrmann og R. Tricot, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Republikken Bulgarien (ved E. Petranova og T. Mitova, som befuldmægtigede) og Ungarn (ved M. Fehér, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved M. Jacobs, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved J. Traband og A.-L. Desjonquères, som befuldmægtigede) og Kongeriget Sverige (ved C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Zettergren og A. Alriksson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 af 31. juli 2017 om fastsættelse af BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU for så vidt angår store fyringsanlæg (EUT 2017, L 212, s. 1),

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 af 31. juli 2017 om fastsættelse af BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU for så vidt angår store fyringsanlæg annulleres.
- 2) Virkningerne af den i medfør af punkt 1 i denne domskonklusion annullerede gennemførelsesafgørelse opretholdes, indtil ikrafttrædelsen inden for en rimelig frist, der ikke må overstige 12 måneder regnet fra datoen for afsigelsen af nærværende dom, af en ny retsakt, som skal erstatte denne, og som skal vedtages ifølge de regler om kvalificeret flertal, der er fastsat i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Republikken Polens omkostninger.
- 4) Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Franske Republik, Ungarn og Kongeriget Sverige bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 4.12.2017.

Retten dom af 27. januar 2021 — KPN mod Kommissionen(Sag T-691/18) ⁽¹⁾

(Konkurrence – fusioner – det nederlandske marked for tv- og telekommunikationstjenester – afgørelse, hvorved en fusion erklæres forenelig med det indre marked og EØS-aftalen – relevant marked – vertikale virkninger – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt)

(2021/C 88/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KPN BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokaterne P. van Ginneken og G. Béquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski og F. van Schaik, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: VodafoneZiggo Group Holding BV (Amsterdam, Nederlandene), Vodafone Group plc (Newbury, Det Forenede Kongerige) og Liberty Global Europe Holding BV (Amsterdam) (ved advokaterne W. Knibbeler, E. Raedts, A. Pliego Selie og I. Lulof)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2018) 3569 final af 30. maj 2018, hvorved den fusion, der tog sigte på Liberty Globals erhvervelse af enekontrol over Ziggo NV (sag COMP/M.7000 — Liberty Global/Ziggo), blev erklæret forenelig med det indre marked og aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes
- 2) KPN BV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 28.1.2019.

Retten dom af 27. januar 2021 — ClientEarth mod EIB(Sag T-9/19) ⁽¹⁾

(Miljø – finansiering af et biomassekraftværk i Galicien – afgørelse truffet af EIB's bestyrelse om godkendelse af finansieringen – adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet – Århuskonventionens artikel 9 og 10 – artikel 10-12 i forordning (EF) nr. 1367/2006 – anmodning om intern prøvelse – afvisning af ansøgningen – et anbringendes antagelse til realitetsbehandling – begrundelsespligt – begrebet akt, som er udstedt i henhold til miljølovgivningen – begrebet akt, som har bindende og eksterne virkninger)

(2021/C 88/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved J. Flynn, QC, og barristers H. Leith og S. Abram)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Blanc og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse truffet af EIB, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 30. oktober 2018, om afvisning af den anmodning om intern prøvelse af EIB's bestyrelses afgørelse af 12. april 2018 om godkendelse af finansieringen af et projekt vedrørende et biomassekraftværk i Galicien (Spanien), som sagsøgeren havde indgivet den 9. august 2018 i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13) og Kommissionens afgørelse 2008/50/EF af 13. december 2007 om de nærmere regler for anvendelsen af forordning nr. 1367/2006 for så vidt angår anmodninger om intern prøvelse af forvaltningsakter (EUT 2008, L 13, s. 24).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) afgørelse, der blev meddelt ClientEarth ved skrivelse af 30. oktober 2018, om afvisning af den anmodning om intern prøvelse af EIB's bestyrelses afgørelse af 12. april 2018 om godkendelse af finansieringen af et projekt vedrørende et biomassekraftværk i Galicien (Spanien), som ClientEarth havde indgivet den 9. august 2018 i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af [Århuskonventionens] bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer og Kommissionens afgørelse 2008/50/EF af 13. december 2007 om de nærmere regler for anvendelsen af forordning nr. 1367/2006 for så vidt angår anmodninger om intern prøvelse af forvaltningsakter, annulleres.
- 2) EIB bærer sine egne omkostninger og betaler de af ClientEarth afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 72 af 25.2.2019.

Rettens dom af 27. januar 2021 — Turk Hava Yollari mod EUIPO — Sky (skylife)

(Sag T-382/19) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket skylife – det ældre EU-ordmærke SKY – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 88/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Turk Hava Yollari AO (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat R. Almaraz Palmero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sky Ltd (Isleworth, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor A. Brackenbury og advokat A. Zalewska)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. april 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 880/2018-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Sky og Turk Hava Yollari.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Turk Hava Yollari AO bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Sky Ltd. afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 12.8.2019.

Rettens dom af 27. januar 2021 — Olimp Laboratories mod EUIPO — OmniVision (Hydrovision)

(Sag T-817/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Hydrovision – det ældre EU-ordmærke Hylo-Vision – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 88/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dębica, Polen) (ved advokat M. Kondrat)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: OmniVision GmbH (Puchheim, Tyskland) (ved advokaterne B. Sorg, D. Wiedemann og M. Ringer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. september 2019 af Anden Appelkammer ved EUIPO (sag R 2371/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem OmniVision og Olimp Laboratories.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Olimp Laboratories sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

Rettens dom af 20. januar 2021 — Palírna U Zeleného stromu mod EUIPO — Bacardi (BLEND 42 VODKA)

(Sag T-829/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 VODKA – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 VODKA – det ældre EU-ordmærke og det ældre internationale figurmærke 42 BELOW – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – relevant kundekreds – varer og tjenesteydelser af lignende art – lighed mellem tegnene – helhedsvurdering af risikoen for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 88/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat T. Chleboun)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Schweiz) (ved advokat A. Parassina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2531/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Bacardi & Co. og Palírna U Zeleného stromu.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Palírna U Zeleného stromu a.s. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 54 af 17.2.2020.

Rettens dom af 20. januar 2021 — Palírna U Zeleného stromu mod EUIPO — Bacardi (BLEND 42 VODKA)

(Sag T-830/19) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 VODKA – det ældre EU-ordmærke og det ældre internationale figurmærke 42 BELOW – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – relevant kundekreds – varer og tjenesteydelser af lignende art – lighed mellem tegnene – helhedsvurdering af risikoen for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 88/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat T. Chleboun)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Schweiz) (ved advokat A. Parassina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2532/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Bacardi & Co. og Palírna U Zeleného stromu.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Palírna U Zeleného stromu a.s. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 54 af 17.2.2020.

Rettens dom af 20. januar 2021 — Palírna U Zeleného stromu mod EUIPO — Bacardi (BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA)

(Sag T-831/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 VODKA – ansøgning om EU-figurmærket BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA – det ældre EU-ordmærke og det ældre internationale figurmærke 42 BELOW – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – relevant kundekreds – varer og tjenesteydelser af lignende art – lighed mellem tegnene – helhedsvurdering af risikoen for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 88/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat T. Chleboun)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Schweiz) (ved advokat A. Parassina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2533/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Bacardi & Co. og Palírna U Zeleného stromu.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Palírna U Zeleného stromu a.s. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Rettens dom af 27. januar 2021 — Eggy Food mod EUIPO (EGGY FOOD)

(Sag T-287/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket EGGY FOOD – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2021/C 88/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Tyskland) (ved advokat J. Eberhardt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. marts 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1316/2019-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegn EGGY FOOD som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Eggy Food GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 222 af 6.7.2020.

Rettens kendelse af 20. januar 2021 — Junqueras i Vies mod Parlamentet

(Sag T-734/19) (¹)

(Annullationssøgsmål – regler for institutionerne – medlem af Parlamentet – privilegier og immuniteter – anmodning om hurtigst muligt at tage initiativ til at bekræfte immuniteten for et medlem af Europa-Parlamentet – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)

(2021/C 88/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spanien) (ved advokat A. Van den Eynde Adroer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, N. Görlitz og C. Burgos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af skrivelsen af 22. august 2019, hvorved Parlamentets formand gav afslag på anmodningen om hurtigst muligt at tage initiativ til at bekræfte sagsøgerens immunitet, der blev indgivet den 4. juli 2019 på vegne af sagsøgeren af Riba i Giner, MEP, i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets forretningsorden.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdt at træffe afgørelse om Kongeriget Spaniens anmodning om intervention.
- 3) Oriol Junqueras i Vies bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.
- 4) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

(¹) EUT C 432 af 23.12.2019.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. januar 2021 — Green Power Technologies mod Kommissionen og Fællesforetagendet ECSEL

(Sag T-533/20 R)

(Særlige rettergangsformer – tilskudsaftaler indgået inden for rammerne af syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilbagebetaling af udbetalte beløb – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)

(2021/C 88/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spanien) (ved advokaterne A. León González og A. Martínez Solís)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og J. Estrada de Solà, som befuldmægtigede) og Fællesforetagendet ECSEL (ved A. Salaun, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af den af Fællesforetagendet ECSEL udstedte debetnota nr. 4440200016 af 17. juni 2020 på 200 930,35 EUR.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Rettens kendelse af 20. januar 2021 — KC mod Kommissionen

(Sag T-580/20) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål – statsstøtte – klage – ingen indledning af den formelle undersøgelsesprocedure – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2021/C 88/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KC (ved advokat L. Frölich)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og C. Georgieva-Kecsmar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt skulle have lidt som følge af, at Kommissionen ikke rettidigt indledte den formelle undersøgelsesprocedure i forlængelse af sagsøgerens klage vedrørende statsstøtte (SA.46963).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

2) KC betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 414 af 30.11.2020.

Sag anlagt den 20. december 2020 — European Dynamics Luxembourg mod ECB

(Sag T-761/20)

(2021/C 88/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat M. Sfyri)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- ECB's afgørelse om at udelukke sagsøgerens bud fra alle tre delkontrakter i udbudsproceduren »Levering af tjenesteydelser og arbejder til levering af IT-applikationer« PRO-004801 (delkontrakt 1), PRO-005110 (delkontrakt 2) og PRO-005112 (delkontrakt 3) annulleres.
- Afgørelsen fra ECB's udbudskontrolmyndighed om afslag på sagsøgerens klage indgivet i overensstemmelse med klageproceduren som fastsat i afsnit VI.4 i udbudsbetingelserne i det ovennævnte udbud og i henhold til betingelserne i artikel 39 i ECB's indkøbsbeslutning (ECB/2016/2) annulleres.
- Alle ECB's efterfølgende relaterede afgørelser og navnlig enhver tildelingsafgørelse, som ikke blev meddelt sagsøgeren, annulleres.
- Tildeling af erstatning i henhold til artikel 256 TEUF, 268 TEUF og 340 TEUF i overensstemmelse med fortabelsen af muligheden for at få tildelt kontrakterne eller det indtægsttab, der svarer til den fortjeneste, som sagsøgeren ville have haft, såfremt selskabet havde udført kontrakterne, og med den godtgørelse, der svarer til den ikke-økonomiske skade.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at sagsøgte anlagde en række åbenbart urigtige skøn.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at sagsøgte indførte nogle nye, vage og ukendte kriterier på tidspunktet for vurderingen af tilbuddene.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgte gjorde sig skyldig i magtfordrejning.

Sag anlagt den 31. december 2020 — The Floop mod Kommissionen

(Sag T-765/20)

(2021/C 88/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Floop Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved Barrister A. Howard og Solicitor J. Berry)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8138 final af 17. november 2020 om påbud om tilbagebetaling af ydede Horizon 2020-tilskud til et beløb af 161 990,80 EUR med renter annulleres helt eller delvist med hensyn til den reviderede periode, og debetnotaen i henhold til afgørelsens artikel 1 annulleres, eller
- Subsidiært hjemvises sagen til Kommissionen med henblik på fornyet afgørelse og angivelse af det nedre niveau for enhver nedsættelse (om nogen), som gyldigt kan foretages i henhold til de principper, der er fastslået af Domstolen, eller
- Mere subsidiært udøver Domstolen sin egen prøvelsesret og angiver den justering, der skal anvendes på baggrund af ændringer af støtteberettigede direkte og indirekte omkostninger, som Retten finder passende, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik alvorlige retlige fejl, foretog en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, begik bedømmelsesfejl, undlod at give en begrundelse og begik procedurefejl ved bedømmelsen af, om sagsøgeren iagttog kravene om tidsregistrering i tilskudsaftalen
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik retlige fejl og fejl i bedømmelsen og begrundelsen, idet den ikke sikrede, at de justeringer, der blev foretaget af de angivne omkostninger, var rimelige og forholdsmæssige på baggrund af alle omstændighederne.

Sag anlagt den 7. januar 2021 — Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt mod EEA

(Sag T-005/21)

(2021/C 88/46)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt (Helvoirt, Nederlandene) (ved advokat J. Gebruers)

Sagsøgt: Det Europæiske Miljøagentur (EEA)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet med påstand om annulation af afgørelse truffet af Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og meddelt sagsøgeren ved e-mail af 9. november 2020 vedrørende afslag på at forelægge Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen») spørgsmål om den korrekte fortolkning af bilag III, del C, femte led, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (herefter »luftkvalitetsdirektivet») antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagen hjemvises til EEA således, at det i overensstemmelse med sagsøgerens anmodning kan forelægge Domstolen de nødvendige spørgsmål om en korrekt fortolkning af den nævnte bestemmelse.
- EEA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af luftkvalitetsdirektivets artikel 23 og af bilag III, del C, til dette direktiv, tilsidesættelse af artikel 267 TEUF, tilsidesættelse af artikel 1 og 9 i Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (herefter »Århuskonventionen«), tilsidesættelse af artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser og tilsidesættelse af artikel 1 og 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, eftersom EEA har nægtet at forelægge Domstolen de nødvendige spørgsmål om en korrekt fortolkning af luftkvalitetsdirektivet.
 - I henhold til de nævnte bestemmelser er EEA forpligtet til at forelægge de omhandlede spørgsmål for Domstolen. EEA's adfærd og dermed den anfægtede afgørelse er i strid med Århuskonventionens artikel 1 og 9. I henhold til denne konventions artikel 1 skal der på EU-niveau garanteres adgang til klage og domstolsprøvelse.
 - EEA har til opgave at skaffe objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger på europæisk plan, på baggrund af hvilke de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af miljøet kan træffes. Dette indebærer, at EEA skal kunne afgive korrekte og retligt bindende udtalelser om kravet til maksimumsafstanden til fortovskanten som omhandlet i bilag III, del C, femte led, til luftkvalitetsdirektivet, hvilket ikke er muligt i det foreliggende tilfælde, medmindre Domstolen forelægges de nødvendige spørgsmål.
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 47 og 51 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af artikel 191 TEUF, eftersom EEA har hindret adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol inden for en rimelig frist.
3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 267 TEUF, eftersom EEA har sat sig i Domstolens sted og besluttet, at det er åbenlyst, at der ikke er behov for at besvare sagsøgerens spørgsmål.

Sag anlagt den 20. januar 2021 — Apple mod EUIPO — Swatch (THINK DIFFERENT)

(Sag T-26/21)

(2021/C 88/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Apple Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn og B. Lüthge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Swatch AG (Biel, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Apple Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket THINK DIFFERENT — EU-varemærke nr. 671 321

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. november 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2011/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 18, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. januar 2021 — Apple mod EUIPO — Swatch (THINK DIFFERENT)**(Sag T-27/21)**

(2021/C 88/48)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Apple Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn og B. Lüthge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Swatch AG (Biel, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Apple Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket THINK DIFFERENT — EU-varemærke nr. 845 461

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. november 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2012/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgte og den anden part i sagen for appelkammeret, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 20. januar 2021 — Apple mod EUIPO — Swatch (THINK DIFFERENT)**(Sag T-28/21)**

(2021/C 88/49)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Apple Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn og B. Lüthge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Swatch AG (Biel, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Apple Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket THINK DIFFERENT — EU-varemærke nr. 4 415 063

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. november 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2013/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgte og den anden part i sagen for appelkammeret, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. januar 2021 — Daw mod EUIPO (Muresko)**(Sag T-32/21)**

(2021/C 88/50)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Daw SE (Ober-Ramstadt, Tyskland) (ved advokat A. Haberl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærke Muresko — registreringsansøgning nr. 15 465 719

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. november 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1686/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO pålægges for sagsøgerens EU-ordmærke nr. 15 465 719 Muresko at registrere ancienniteten vedrørende de nationale varemærker PL nr. 108 756 (ansøgningsdato: 4.4.1996) og DE nr. 981 144 (ansøgningsdato: 24.2.1978).
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 39 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 40 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. januar 2021 — QD mod Parlamentet

(Sag T-41/21)

(2021/C 88/51)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: QD (ved advokat M. Merola)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets kvæstorers afgørelse af 11. november 2020, meddelt sagsøgeren den 16. november 2020, der endeligt bekræftede Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 18. maj 2020, som på sin side bekræftede meddelelsen af 11. juni 2019 vedtaget af kontorchefen for Europa-Parlamentets Enhed for Medlemmernes Vederlag og Sociale Rettigheder om fastsættelse af sagsøgerens pensionsrettigheder, annulleres i sin helhed.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag har i henhold til artikel 263, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets kvæstorers afgørelse af 11. november 2020, meddelt sagsøgeren den 16. november 2020, der endeligt bekræftede Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 18. maj 2020, som på sin side bekræftede meddelelsen af 11. juni 2019 vedtaget af kontorchefen for Europa-Parlamentets Enhed for Medlemmernes Vederlag og Sociale Rettigheder om fastsættelse af sagsøgerens pensionsrettigheder efter vedtagelsen af afgørelse nr. 14/2018 fra Ufficio di presidenza della Camera dei deputati italiana (præsidiets for det italienske deputeretkammer).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om åbenbar tilsidesættelse af de almindelige EU-retlige principper, herunder navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, beskyttelse af ejendomsretten, proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den meddelelse, som blev endeligt bekræftet ved den anfægtede afgørelse, der uden nogen rimelig begrundelse tilsigter at gennemføre den nye afgørelse fra italienske deputeretkammer i EU-sammenhæng, er åbenbart urimelig.

2. Andet anbringende om urigtig anvendelse af artikel 75 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer. Denne bestemmelse hører i virkeligheden til gennemførelsesforanstaltningerne, som pr. definition er regler, der skal afslutte en afskaffet ordning, og som har til formål at beskytte de retlige situationer, som var reguleret af de tidligere gældende regler.
3. Tredje anbringende om formelle mangler vedrørende navnlig angivelse af det korrekte retsgrundlag for den meddelelse, som blev endeligt bekræftet ved den anfægtede afgørelse, kompetencen for den kontorchef, som vedtog foranstaltningen, og manglende begrundelse. Meddelelsen var i virkeligheden baseret på en bestemmelse, som nu er ophævet, og den burde — eftersom den må kvalificeres som en ekstraordinær forvaltningsakt — have været vedtaget af Europa-Parlamentets præsidium. Desuden indeholder den meddelelse, som blev endeligt bekræftet ved den anfægtede afgørelse, ikke en begrundelse, og der henvises ikke i denne til noget dokument, som måtte indeholde en sådan begrundelse.

Sag anlagt den 27. januar 2021 — Ciano Trading & Services CT & S m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-45/21)

(2021/C 88/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ciano Trading & Services CT & S SpA (Fiumicino, Italien), Silvia Brizio (Venaria Reale, Italien), Laurence André (Grivegnée, Belgien) og Lidia Pacitti (Neder-over-Heembeek, Belgien) (ved advokaterne S. Van Besien og D. Gillet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Nærværende annullationssøgsmål antages til realitetsbehandling.
- Nærværende annullationssøgsmål tages til følge, og følgelig annulleres den anfægtede afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har fremsat to anbringender til støtte for søgsmålet med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. november 2020 om annullation af udbudsprocedure nr. OIB/2019/CPN/039 med overskriften »Bæredygtig restaurering af Europa-Kommissionen i Bruxelles og dens omgivelser«.

Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen før vedtagelsen af den anfægtede afgørelse havde givet dem præcise tilsagn om, for det første at en ny koncessionskontrakt omfattende alle delkontrakterne A, B og C ville blive indgået allerede i januar 2021 inden for rammerne af udbudsprocedure nr. OIB/2019/CPN/0039, for det andet at koncessionskontrakten vedrørende de tjenesteydelser, der henhørte under delkontrakterne A og C — og som sagsøgerne rent faktisk havde udført — i tilfælde af forsinkelse i den offentlige udbudsprocedure nr. OIB/2019/CPN/0039 ville blive forlænget, indtil Kommissionen havde udvalgt en ny tjenesteudbyder, der ville få til opgave at udføre de nævnte tjenesteydelser, og for det tredje at de arbejdstagere, der var knyttet til de tjenesteydelser, som henhørte under delkontrakterne A og C, ville blive overført til den nye tjenesteudbyder i henhold til den kollektive arbejdsoverenskomst nr. 32a.

Sådanne præcise tilsagn, der blev afgivet blot få dage før fremsendelsen af den anfægtede afgørelse til Ciano, skabte begrundede forventninger hos sagsøgerne om, at de arbejdstagere, der var knyttet til de tjenesteydelser, som henhørte under delkontrakterne A og C, under alle omstændigheder ville blive overført til den nye tjenesteudbyder.

Ved at vedtage den anfægtede afgørelse, hvorved udbudsprocedure nr. OIB/2019/CPN/0039 slet og ret annulleres, uden forlængelse af koncessionskontrakten vedrørende delkontrakterne A og C, har Kommissionen imidlertid forhindret en overførsel af disse arbejdstagere, idet der ikke vil blive udvalgt nogen ny tjenesteudbyder inden for en nær fremtid, og den er gået i en retning, der er i radikal modstrid med de tilsagn, som den imidlertid havde afgivet.

Sagsøgerne er derfor af den opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved i en sådan sammenhæng at vedtage den anfægtede afgørelse.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af forbuddet mod retsmisbrug. Sagsøgerne har i denne forbindelse anført, at Kommissionen ved at vedtage den anfægtede afgørelse har misbrugt sin ret til at afstå fra et offentligt udbud, idet dens reelle hensigt var at omgå anvendelsen af den kollektive arbejdsoverenskomst nr. 32a for at undgå, at den nye tjenesteudbyder skulle få overført de arbejdstagere, der navnlig var knyttet til de tjenesteydelser, som vedrørte delkontrakterne A og C. Kommissionen har i øvrigt flere gange siden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse handlet i ond tro over for sagsøgerne, navnlig da den ved en skrivelse angav, at koncessionskontrakten ikke indeholder nogen bestemmelse om en eventuel ny koncessionshavers overtagelse af Cianos ansatte, og da den afviste, at den kollektive arbejdsoverenskomst nr. 32a kunne finde anvendelse, på trods af at der i koncessionskontrakten udtrykkeligt henvises til denne arbejdsoverenskomst i en bestemmelse med overskriften »overenskomstmæssig overførsel« i afsnittet om personale.

Sagsøgerne er derfor af den opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat forbuddet mod retsmisbrug ved i en sådan sammenhæng at vedtage den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 26. januar 2021 — El Corte Inglés mod EUIPO — Yajun (PREMILITY)

(Sag T-46/21)

(2021/C 88/53)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Liu Yajun (Shenzhen, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Liu Yajun

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket PREMILITY — registreringsansøgning nr. 17 899 016

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. november 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 881/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ved ikke at tage indsigere klage til følge stadfæster indsigelsesafdelingens afgørelse i indsigelsessag B 3 065 346, hvorved EU-varemærke nr. 17 899 016 PREMILITY (figurmærke) tillades registreret for de varer i klasse 11, 21, 22 og 28, for hvilke det er ansøgt registreret.
- Den anden part eller de andre parter tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og af retspraksis i henhold til dom af 11. marts 2003, C-40/01, Ansul, EU:C:2003:145

- Usammenhængende afgørelse og som følge heraf tilsidesættelse af praksis i henhold til Rettens dom af 11. juni 2020 i sag C-115/19 P, China Construction Bank mod EUIPO (C-115/19 P, EU:C:2020:469), og Rettens dom af 28. maj 2020, Cinkciarz.pl mod EUIPO — MasterCard International (We IntelliGence the World m.fl.) (T-84/19 og T-88/19 — T-98/19, EU:T:2020:231).

Sag anlagt den 27. januar 2021 — Cepewa mod EUIPO — Out of the blue KG (LIEBLINGSMENSCH)

(Sag T-47/21)

(2021/C 88/54)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Cepewa GmbH (Karben, Tyskland) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Out of the blue KG (Lilienthal, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Out of the blue KG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket LIEBLINGSMENSCH — registreringsansøgning nr. 16 566 531

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. november 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 918/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 27. januar 2021 — Cepewa mod EUIPO — Out of the blue (Lieblingsmensch)

(Sag T-48/21)

(2021/C 88/55)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Cepewa GmbH (Karben, Tyskland) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Out of the blue KG (Lilienthal, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Out of the blue KG

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Lieblingsmensch — EU-varemærke nr. 16 581 332

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. november 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 917/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. januar 2021 — OBH System mod Kommissionen

(Sag T-54/21)

(2021/C 88/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: OBH System AG (Bremen, Tyskland) (ved advokat W. Würfel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse om ikke at tildele den kontrakt, der er genstand for udbudsprocedure 2018/S 091-206089, til sagsøgeren og afgørelsen om at tildele kontrakten, der er genstand for udbudsprocedure 2018/S 091-206089, til den valgte tilbudsgiver annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at fremlægge udbudsdokumenterne og at give sagsøgeren fuldstændig aktindsigt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende om en tvingende grund til at udelukke en anden tilbudsgiver.

- Kommissionen burde have udelukket den valgte tilbudsgiver fra udbudsproceduren. En af sagsøgerens ledende medarbejdere skiftede under den verserende udbudsprocedure til en ledende funktion hos den valgte tilbudsgiver. Den pågældende medarbejder havde kendskab til indholdet af og grundlaget for sagsøgerens tilbud og var desuagtet involveret i den valgte tilbudsgivers tilbud.
- Der foreligger derfor udelukkelsesgrunde i form af en konkurrencebegrænsende aftale og forsøg på at indhente fortrolige oplysninger (finansforordningens artikel 136, stk. 1, litra c, nr. ii) og nr. v), og artikel 136, stk. 2 og 4). Kommissionen undlod retsstridigt at afklare disse udelukkelsesgrunde og udelukke den valgte tilbudsgiver.
- Desuden foreligger der en tilsidesættelse af det udbudsretlige princip om ligebehandling, konkret princippet om konkurrencenæssige hemmeligheder. I henhold til Domstolens praksis kan et tilbud ikke tages i betragtning, hvis det ikke er indgivet selvstændigt og uafhængigt af andre tilbud.

2. Andet anbringende om et unormalt lavt tilbud

- Kommissionen har tilsidesat bestemmelserne om unormalt lave tilbud. Den burde have efterprøvet den valgte tilbudsgivers tilbud og, såfremt der ikke forelå en tilfredsstillende forklaring på det lave tilbud, udelukket det nævnte tilbud. Den valgte tilbudsgivers tilbudspris ligger betydeligt under sagsøgerens og de øvrige tilbudsgivers tilbud.

3. Tredje anbringende om en fejl ved bedømmelsen af tilbuddene

- Der foreligger ved bedømmelsen af tilbuddene en tilsidesættelse af en række principper inden for udbudsretten: gennemsigtighedsprincippet, proportionalitetsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling (finansforordningens artikel 160, stk. 1). Bedømmelsen er heller ikke i betragtning af den ordregivende myndigheds skønsmæssige retligt holdbar. Bedømmelsen beror mange steder på urigtige faktuelle formodninger samt ukorrekte og vilkårlige overvejelser om angivelige »Weak Points« i sagsøgerens tilbud.

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ikke har foretaget en selvstændig afgørelse

- Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at træffe en selvstændig afgørelse vedrørende de foreliggende tilbud. En bekræftelse, hvor resultatet af bedømmelsen i den af ESA udarbejdede forberedende TEB Evaluation Report blot tages til efterretning, er ulovlig. Dette gælder så meget desto mere ved tvivl med hensyn til, om bedømmelsen er forskriftsmæssig, og ved udbudsafgørelser, der er forbundet med meget høje omkostninger.

Sag anlagt den 27. januar 2021 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-57/21)

(2021/C 88/57)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1734 af 18. november 2020 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (1) annulleres for så vidt angår den del, der vedrører Ungarn, og hvori arealstøtte for regnskabsåret udelukkes fra EU-finansiering, da der ikke er udført et tilstrækkeligt antal kontroller på stedet.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen anlagt en urigtig fortolkning af udtrykket »den kompetente myndighed [skal] foretage en passende forhøjelse af den procentdel af støttemodtagerne, som det følgende år kan underkastes kontrol på stedet« i artikel 35 i gennemførelsesforordning nr. 809/2014 ⁽²⁾ og, idet den har støttet sig på denne urigtige fortolkning, udviklet en urigtig praksis. Det er sagsøgerens opfattelse, at udelukkelsen er støttet på den omstændighed, at Kommissionen i sine arbejdsdokumenter anser sig for bundet af en fortolkning, der er såvel teknisk urigtig som ikke tilpasset den nævnte bestemmelse i forordningen.

Ved udarbejdelsen af arbejdsdokumenterne fratog Kommissionen i praksis medlemsstaterne deres mulighed for selv at fastsætte det antal af øvrige støttemodtagere, som de anser for nødvendigt at underkaste kontroller på stedet. Den anfægtede udelukkelse er ulovlig, fordi Kommissionen, i modsætning til det i forordningen fastsatte, fastsætter specifikt, idet den benytter en særlig beregningsmetode, det eneste tal for forhøjelsen af procentsatsen, der anses for korrekt. Desuden savner denne fastsættelse et teknisk grundlag, idet Kommissionen ikke har taget hensyn til forskellene mellem medlemsstaternes kontroller og disse kontrollers effektivitet.

⁽¹⁾ EUT 2020, L 390, s. 10.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17.7.2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT 2014, L 227, s. 69).

Sag anlagt den 1. februar 2021 — Precisis mod EUIPO — Easee (EASEE)

(Sag T-66/21)

(2021/C 88/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Precisis AG (Heidelberg, Tyskland) (ved advokaterne I. Fowler and C. Stöber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Easee BV (Amsterdam, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Easee BV

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket EASEE — registreringsansøgning nr. 15 514 706

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. november 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2948/2019-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret, for så vidt som sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Til sidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 1. februar 2021 — ultra air mod EUIPO — Donaldson Filtration Deutschland (ultrafilter international)**(Sag T-67/21)**

(2021/C 88/59)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: ultra air GmbH (Hilden, Tyskland) (ved advokat C. König)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Donaldson Filtration Deutschland GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket ultrafilter international — EU-varemærke nr. 1 121 839

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. november 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 271/2020-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og Donaldson Filtration Deutschland GmbH, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for appelkammeret.

Anbringende

— Til sidesættelse af artikel 67, sammenholdt med artikel 63, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Retten's kendelse af 22. januar 2021 — Entreprise commune ECSEL mod Personal Health Institute Internationalxx**(Sag T-64/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 88/60)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 25.3.2019.

Rettens kendelse af 28. januar 2021 — Global Steel Wire m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-545/19)** ⁽¹⁾

(2021/C 88/61)

Processprog: spansk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 23.9.2019.

Rettens kendelse af 20. januar 2021 — Hub Culture mod EUIPO — PayPal (VEN)**(Sag T-16/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 88/62)

Processprog: engelsk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 24.2.2020.

Rettens kendelse af 20. januar 2021 — JD mod EIB**(Sag T-166/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 88/63)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens kendelse af 20. januar 2021 — Bigben Connected mod EUIPO — Forsee Power (FORCE POWER)**(Sag T-478/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 88/64)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 14.9.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA